

# ΠΑΡΟΧΙЈСКИ ΓΛΑСНИК PARISH HERALD



Лист парохије Светог Симеона Мироточивог Српске  
Православне Цркве у Калгарију, Алберта

**СРЕЋАН ПРАЗНИК!**

St. Simeon Serbian Orthodox Church Newsletter  
in Calgary, AB.



Уредништво:

Главни и одговорни уредник:  
Протонамесник Обрад Филиповић

Превели на енглески:  
Ђоко и Морана Ивковић

Сарадници:  
Миланка Филиповић  
Др. Мајда Ђорђевић  
Драгана Поповић  
Мр. Саша Борић  
Весна Ивковић

Редакција:  
2001 31 Avenue SW  
Calgary, AB. T2T 1T3

Телефон: 403/244-3586  
Факс: 403/244-1691

Интернет страница [www.svetisimeon.org](http://www.svetisimeon.org)  
Е-пошта: [obradf@yahoo.ca](mailto:obradf@yahoo.ca)



Editors:

Editor-in –chief:  
V. Rev. Obrad Filipovic

Translated in English:  
Djoko and Morana Ivkovic

Contributors:  
Milanka Filipovic  
Dr. Majda Djordjevic  
Dragana Popovic  
Sasa Boric, MFA  
Vesna Ivkovic

Redaction:  
2001 31 Avenue SW  
Calgary AB. T2T 1T3

Phone: 403/244-3586  
Fax: 403/244-1691

Web site [www.svetisimeon.org](http://www.svetisimeon.org)  
E-mail: [obradf@yahoo.ca](mailto:obradf@yahoo.ca)



## РЕЧ УРЕДНИКА

*„Како је лепо и красно кад сва браћа живе заједно,, Псалми 133, 1*

Овим речима почиње краљ Давид свој 133. псалм, истим тим речима обраћам се и ја вама данас, драга у Христу браћо и сестре. Заиста је тако, заиста је дивно видети браћу заједно, не само браћу по крви, по оцу и мајци, већ можда још и више духовну браћу. Оне које је Господ Исус Христос учинио браћом и сестрама.



*Храм Светог Архангела Михаила у Ванкуверу*

Имао сам и ја, благодаћу Божијом, прилику да се још једном уверим у истинитост ових речи. Наиме, на позив Његовог Преосвештенства Епископа Канадског господина Георгија одпутовао сам за Ванкувер где је требало да одслужимо Свету Литургију и званично осведочимо јединство Српске Православне Цркве на овим просторима. Дочекани смо како то и доликује од стране браће и сестара из овога иначе предивнога града.



*За време Свете Литургије*

Радост се осећала свуда, радост због јединства оних који су пре више деценија, да ли

из заблуде, сујете или нечега другог, били раздвојени. Ето дочекали смо и тај дан да се поново братимо, да поново један другог целивамо говорећи: „Мир Божији међу нама,,. Нашао сам се и ја грешни слуга Господњи тај дан међу људима које први пут у животу видим, а опет као свој међу својима.

Ујутро на почетку Свете Литургије храм препун. Предивна Црква Светог Архангела Михаила препуна браће и сестара који у радости стоје ишчекивајући почетак новог јединства. Јединство је у Цркви свакако најбоље изражено заједничким служењем Свете Литургије. Литургију је и служио онај који је пастир свих нас, владика Канадски Георгије уз саслуживање пет свештенослужитеља. Осим мене грешнога јединство су посведочили и за часном трпезом овековечили прота Драго Кнежевић, прота Мирослав Дејанов, отац Десимир Видовић и отац Милош Пурић.



*Свстеници после Свете Литургије*

На мене, који сам већ скоро десет година навикао да углавном сам служим Свету Литургију овај дан оставио је неизбрисив утисак. Осећај јединства и присуства Благодати Божије као и осећај радости међу браћом остао је у мени урезан за вечност. На речи владике Георгија „Са страхом Божијим вером и љубављу приступите,, Светој Чаши приступило је и причестило се мноштво народа. Желела су браћа да учествују и у врхунцу јединства које јесте управо примање Тела и Крви Христове из заједничке чапе. Скоро су се сви причестили.

Радост је настављена и даље. После Свете Литургије за трпезом љубави наши



домаћини, браћа и сестре из Цркве Светог Архангела Михаила, послужили су нас пригодним посним ручком. Владика Георгије искористио је и ову прилику да се још једном обрати свима, да свима предочи вољу Светог Архијерејског сабора, да се све Српске Цркве у Америци и Канади уједине-да сва браћа живе заједно.



*Верни народ у Храму*

Своју радост, како личну тако и радост човека који обавља функцију подпредседника Епархијског Управног Одбора, изразио је и Др. Горан Поповић. Слушајући његове надахнуте речи о јединству Цркве многим се тог момента отела по нека суза радосница, а громогласан аплауз зачуо се на крају његовог говора.

Браћајући се из Ванкувера размишљао сам о свему. О томе како је у једном моменту дошло до цепања јединства Цркве. Зар није то страшно. Неважно чијом кривицом или којим поводом је до тога дошло, чињеница је да је дошло. Када је после неколико деценија раскола изгледало да се ситуација не може превазићи Бог је послао Његову Светост Патријарха Павла, сада већ далеке 1995. г.Г., да браћу помири. А ево ове 2009. г. Г. и званично почиње то јединство.

Оно што ме је растужило у свему овоме јесте чињеница да одређене Цркве из Онтарија нису прихватиле вољу Духа Светога да буду у јединству. Надам се и молим Богу и чврсто верујем да ће и они који су остали ван Лађе Христове ући у њу. Верујем да ће увидети да је

Црква мајка свих нас и да једино у њеноме јединству можемо остварити коначни циљ који је спасење душа наших.

Ваш одани служитељ о. Обрад Филиповић

### **КОЛО СРПСКИХ СЕСТАРА “МАЛА ГОСПОЈИНА, КАЛГАРИ**

Наше коло је основано још давне 1960. г. Г. пре оснивања Црквено-школске Општине и управо је коло један од иницијатора и стубова успешног рада ЦШО.

Наша слава је рођење Пресвете Богородице Деве Марије коју прослављамо осмог по старом односно двадесет првог септембра по новом календару.

Коло тренутно броји 26 чланица које добровољно улажу своје време, љубав и таленат за добробит наше парохије. Ове узорне и пожртвоване српске мајке и сестре су ослонац и потпора за опстанак и будући напредак наше заједнице а и шире.

Мисија КСС. је да подржавамо и помажемо нашу Цркву и све организације које доприносе добробити, очувању и напретку наше Свете Православне Цркве. Са материнском бригом и љубављу улажу велики труд да очувају српску традицију и гостопримство дочекујући верни народ сваке недеље и празника, а такође и угостњавајући уважене госте како из целе Канаде тако и из матице.

Коло ради несебично и неуморно од свог оснивања до данас са мање или више чланица које већином чине старије мајке и баке. Надамо се да ће наш труд и рад бити узвраћен љубављу Свевишњег па стога и не тежимо за неким истицањем и рекламама. Сва наша делатност и рад су уткани у нашу Свету Цркву и са Божијом помоћи тако ће се наставити и убудуће, а нове генерације преузети ово Благословено бреме које понесоше наше баке, мајке и сестре. С радошћу очекујемо нове чланице.

Председница  
Драгана Поповић





## СТОНОТЕНИСЕРСКИ И ШАХОВСКИ ТУРНИР У НАШОЈ ЗАЈЕДНИЦИ

У нашој заједници је септембра 12. организован тениски и шаховски турнир.

Управни одбор Црквено-школске Општине извршио је све неопходне припреме укључујући и припрему богатог ручка. На турниру у стоном тенису учествовало је 16 стонотенисера а победу је однео Бранислав Ђеклић. На шаховском турниру учествовало је 6 шахиста а победио је Мирослав Десница.

Осим учесника турнира присуствовао је и изванредан број гостију и деце који су се са свима заједно лепо провели. Овом приликом добили смо на поклон један и на коришћење други сто за стони тенис.

Управни одбор ће се потрудити да овај турнир буде традиционалан и да се одржава једном месечно.

Део атмосфере ћемо вам дочарати сликом јер како наш народ каже „слика говори хиљаду речи,,



*Додела награде најбољем стонотенисеру*



*Додела награде најбољем шахисти*





УПИС

Сезона

2009 – 2010

Српско Културно Уметничко Друштво „Фрула,,

Упис за сезону 2009 - 2010 је у недељу 13. септембра 2009.  
са почетком од 17:00 часова.

Пробе се одржавају у Сали ЦШО Ст. Симеон.

Адреса је: 2001 - 31. Ave. SW

СКУД „Фрула,, спаја традицију, садашњост, будућност, вас и ваше  
деце. Дођите да заједно уживамо у нашем културном наслеђу и  
покажемо свету Србију којом се поносимо.

**Добродошли у СКУД „Фрула,,**

За све информације јавите се председници Весни Ивковић  
на телефон 403-255-2819 или е-маил [ivkovic@shaw.ca](mailto:ivkovic@shaw.ca)







### СРБИЈА ОД 1868. ДО 1889. г. Г.

Одмах по смрти кнеза Михаила војна команда је одредила намесништво, а за владара прогласила Милана Обреновића, унука Милошевог брата Јеврема. Млади Милан тада се налазио на школовању у Паризу као четрнаестогодишњак није могао управљати државом. За намеснике су одређени Миливоје Близнавац, Јован Ристић и Јован Гавриловић. Намесништво је непосредно по избору приступило писању устава за Кнежевину Србију.



*Краљ Милан Обреновић*

Нови устав донесен је исте 1868. г. Г. и представљао је корак напред у погледу демократизације друштва. Успостављено је бирање народних посланика, с тим што је две трећине бирао народ а једну постављао кнез владар. Право гласа није дато свима. Могли су гласати само они грађани који су плаћали порез више од одређене суме. Затим без права гласа били су пензионери, адвокати и војни чиновници. Највећа замерка многих је била то

### SERBIA FROM 1868 TO 1889

Upon the death of prince Mihailo, the military command elected Milan Obrenovic, the grandson of Milos's brother Jevrem. At the time young Milan was a student in Paris, as a 14 year old he was unable to adequately rule. Therefore the representative regents appointed were Milivoj Bliznavac, Jovan Ristic and Jovan Gavrilovic. The representatives continued to write up the constitution for the Serbian kingdom. The new constitution was brought forth that same year of 1868 and it symbolized the first steps towards the democratization of the society. This brought forth the election of delegates of whom two thirds were chosen by the people and one third appointed by the monarch rule. However not everyone was given an equal vote. Only the citizens who paid higher than average taxes could vote. Also pensioners, lawyers and military administrators were not permitted. The biggest complaint was that the vote was not secret ballot therefore leaving room for manipulation. Despite all this, the constitution was a huge improvement compared to Milos and Mihailo's rule which governed by monarchy alone, excluding the people as much as possible.



*Svetozar Markovic*

Still, there was a growing discontent toward the new constitution in Serbia. One of the leading



што су избори били јавни, а то је остављало доста простора за манипулацију. Ипак овај устав био је значајан напредак у односу на Милошеву и Михаилову владавину која се заснивала на управљању владара, при том искључујући народ колико је год могуће.

С обзиром на његове недостатке у Србији су се почели јављати знаци незадовољства новим уставом. Један од истакнутих критичара био је млади студент Светозар Марковић. Он је са групом колега са факултета у Цириху основао прву Српску Радикалну Странку и написао њен програм. Они су се залагали за самоуправу, социјалну равноправност и једнакост свих. Основали су неколико листова у Србији које је власт брзо забранила. Светозар је умро од туберкулозе у Трсту 1875. г.Г.

Наредне 1876. г.Г. Срби у Херцеговини подижу устанак против турака и њему се прикључује Црна Гора и Србија. У Херцеговини је устанак имао доста успеха и Црногорска и Херцеговачка војска су успеле да ослободе неколико градова. Српска војска, која се одлучила да продре ка југу, после иницијалног успеха доживела је неколико пораза и била приморана на мир са Турском. Када је пак Русија, 1877. г.Г. објавила рат Турској Србија се и сама укључила у исти. Српска војска ослобађа Ниш, Пирот и Лесковац и стиже до Грачанице надомак Приштине.

По потписивању мира између Русије и Турске у јуну 1878. г.Г. одржан је Берлински конгрес. На том конгресу у коме је Балканским земљама био забрањен приступ расправљало се управо о Балкану. Светске силе (Немачка, Аустро-Угарска, Русија, Енглеска и Француска) су одлучиле да Бугарску поделе на две провинције. Србији и Црној Гори дата је независност али је Косово и Метохија као и Македонија остала под Турском влашћу. Чак је и Аустро-Угарској дато тајно одобрење да преузме Босну под своју власт. Иако су дате одређене повољности Србија је ипак остала без остварења својих снова о националном уједињењу, а Срби подељени у више држава и осиромашени.

critics was a young student by the name of Svetozar Markovic. He, along with a group of other students from the university in Zurich, formed the first Serbian radical party and created its program. They fought for self governance and social equality. They distributed various literatures in Serbia which the leadership quickly abolished. Svetozar later died of tuberculosis in Trieste in 1875.

The following year of 1876 the Serbs in Herzegovina started an uprising against the Turks with Montenegro and Serbia joining afterwards. The uprising in Herzegovina had great success with the Montenegrins and Herzegovinian army able to liberate several cities. The Serbian army, after initial success against the Turks, was eventually forced into a peace treaty with them. In 1877 when the Russians declared war against the Turks, the Serbs voluntarily joined in. The Serbian army then liberated Nis, Pirot and Leskovac making it all the way to the border of Pristina.



*King Nikola*

Upon the peace treaty between Russia and Turkey in 1878, the Berlin congress was held. Though the Balkan countries were not permitted to attend the main agenda was the Balkan situation. The super powers (Germany, Austro-Hungary, Russia, England and France) decided to divide





*Никола Пашић*

После рата са Бугарском 1885. г.Г., који је Србија изгубила, нагло је почео да расте утицај политичких партија у Србији. Истицала се свакако Народна Радикална Сртанка коју је од 1881. до 1926. г.Г. водио Никола Пашић. Краљ Милан је под политичким притиском одобрио израду новог устава. Овај устав предвидео је право гласа скоро свих грађана с обзиром на јако мали цензус. Затим је укинуо право краља да бира посланике, већ су сви бирани на тајним изборима. Укинута је смртна казна за политичке преступе. Утврђена је такође и локална самоуправа у општинама... Овај устав је широко отворио врата демократији у Србији.

Краљ Милан је напустио власт и предао је свом малолетном сину Александру 1889. г. Г. У његово име владало је намесништво које су чинили Јован Ристић, ђенерал Коста Протић и ђенерал Јован Белимарковић.

Bulgaria into separate provinces. Serbia and Montenegro were granted independence but Kosovo and Metohija as well as Macedonia remained under Turkish control. Even Austro-Hungary was secretly given permission to take Bosnia under its control. Even though Serbia's position was favorable, it still did not reach its dream of national unity with all Serbs under one nation state. After the war with Bulgaria in 1885, which the Serbs had lost, the influence of the political parties began to grow. Leading the way was the Serbian Radical Party from 1881 to 1926, lead by Nikola Pasic. Due to political pressure King Milan was forced to revise the constitution. This new constitution was supported by most citizens despite a very small census. This led to abolishing the king's authority to choose representatives and replacing this process with a secret ballot vote. This also ended the death penalty for political activists. It allowed for regional self government and this constitution widely opened the door for democracy in Serbia.



*Jovan Ristic*

King Milan stepped down passing his rule to his underage Son Aleksandar in 1889. In his name the representatives who reigned were Jovan Ristic, General Kosta Protic and General Jovan Belimarkovic.



## ДЕЧИЈЕ

## КУТАК ЗА МЛАДЕ ПРИРОДЊАКЕ

(21)

Уређује: Др. Мајда Ђорђевић

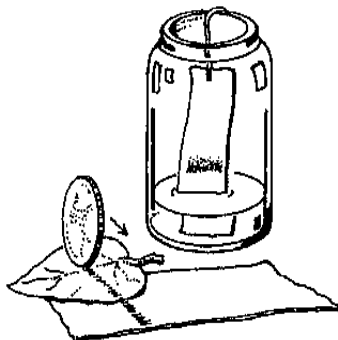
Драги млади природњаки,

Свакодневно можемо да се дивимо богатству боја биљака у природи. Лети је лишће листопадног дрвећа и шибља светлије или тамније зелено. Та боја потиче од зеленог биљног пигмента, хлорофила. Међутим, лишће садржи и друге пигменте, који нису зелени. Када дође јесен, лишће мења боју јер је хлорофил први пигмент који се природно разграђује. Тада можемо да видимо у природи жуто, црвено, наранџасто или мрко лишће. Пигменти из лишћа се могу раздвојити разним поступцима. Метод који ћемо користити назива се хроматографија на папиру.

Експеримент

Потребан материјал:

- свеж зелени лист са дрвета или шибља
- новчић од 25 центи
- трака од филтер папира за кафу, 3x10 цм
- алкохол за дезинфекцију повреда (из апотеке)
- висока, уска прозирна стакленка
- јачи конац, око 15 цм



Поступак:

**Пажња:** Алкохол је отрован и запаљив. Немој да га миришеш и немој да изводиш експеримент у близини отвореног пламена или неког загрејаног тела (свеће, грејалице и т.д.) Након завршеног експеримента, добро опери руке водом и сапуном.

Стави траку филтер папира на чисту, равну површину. Положи лист близу уже ивице папира и котрљај новчић преко листа неколико пута тако да добијеш зелену линију од лисног сока, око 2 цм од ивице папира (види слику). Сачекај да се сок потпуно осуши. На средини другог краја траке, око 1 цм од ивице, пробуши мали отвор, провуци крај конца кроз њега и завежи га (немој стезати), тако да трака виси о концу. Затим сипај алкохол у чисту стакленку до висине од 2 цм. Тада спусти траку у стакленку тако да доња ивица буде уроњена у алкохол око 1 цм. Алкохол не сме да прекрије зелену линију (види слику). Други крај конца омотај око оловке, а оловку стави преко отвора стакленке тако да трака не додирује њене зидове. Капиларе у папиру ће повлачити алкохол на више. (О овој појави смо већ говорили у броју 11 Парохијског Гласника). Када ниво алкохола буде око 1 цм испод горње ивице папира, извади траку из стакленке. Замоли некога од старијих да преостали алкохол врати у оригиналну боју. Затим обеси траку у празну стакленку и сачекај да се потпуно осуши.

Објашњење:

Алкохол раствара биљне боје и носи их према врху траке. Међутим, различите боје не „путују“, истом брзином тако да ће се раздвојити. Тако ће се на папиру (хроматограму) видети линије различитих боја. Експеримент може да се понови са лишћем другог дрвећа. На основу хроматограма се може предвидети какве боје ће лишће бити када зелена нестане. Нарочито леп и богат хроматограм се може добити од свежег лишћа спанаћа. Хроматограм се може искористити као обележивач за књигу.

Литература:

Calgary Science Fun Guide, Calgary Science Network, Bare Bones Publishing, 1994.



## СТРАНЕ

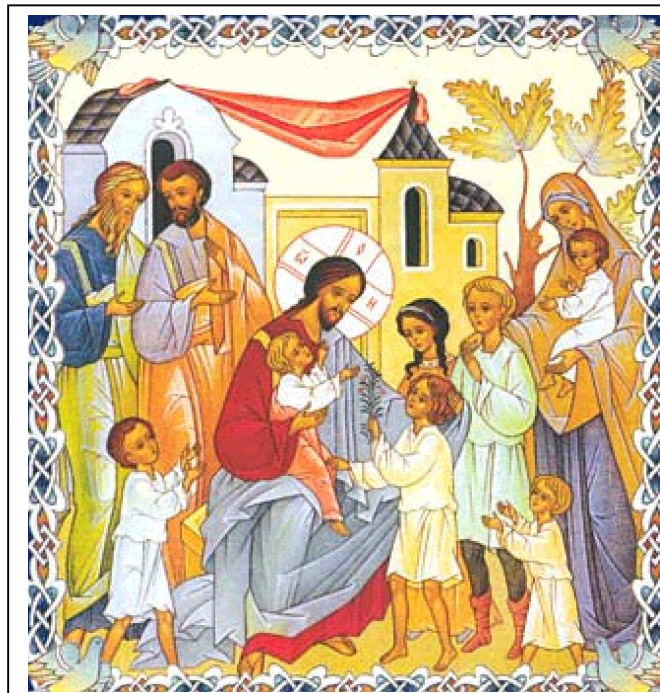
**ОБАВЕШТЕЊЕ!**

Наша Црквена Школа наставила је са радом у својој јубиларној **десетој** години постојања.

Ове године наставу похађа тридесетак ђака.

Позивамо све родитеље да своју децу доведу у црквену школу где, поред српског језика, могу научити пуно тога о својој вери, култури, историји...

Школа се одржава свакога петка од 7 до 8:30 часова навече.







### МАНАСТИР КРУШЕДОЛ

С обзиром да је ове године манастир Крушедол прославио 500 година постојања у овом броју гласника написаћемо нешто више о његовој богатој историји.

Наиме манастир су основали деспот Ђорђе Бранковић, потоњи монах Максим, и његова мајка Ангелина године Господње 1509. Изградња је трајала наредних неколико година. Велику помоћ изградњи манастира дали су Руски велики кнез Василије Јовановић и влашки војвода Јован. Налази се на Фрушкој Гори у Епархији Сремској.



*Манастир Крушедол*

Радови на манастиру још увек су били у току г. Г. 1516. када се упокојио монах Максим (Бранковић) и његове мошти положене су у крипти у којој су већ били његова мајка Ангелина и брат Јован. Свети Максим канонизован је и у Цркви прихваћен за светитеља 1522. г.Г.

У време освајања Срема од стране турака манастир је живео својим животом и радови на њему нису прекидани. Година Господња 1546. сматра се за годину када су сви радови били завршени. Ипак због турске најезде монаси су били приморани да напусте манастир од 1690. до 1697. г. Г. када се враћају и затичу манастир у релативно добром стању. По повратку у манастир он је бројао преко 90 монаха који су се побринули да манастир буде у најбољем реду.

Ипак г. Г. 1716. турци нападају манастир и спаљују га, при том скрнавeћи и палећи мошти Св. Бранковића. Као ни многа

### KRUSEDOL MONASTERY

Due to the fact that the Krusedol Monastery is celebrating its 500<sup>th</sup> anniversary this year, this issue of the parish herald will focus on the monastery's rich history.

The monastery was built by the knight Djordje Brankovic (later monk Maksim) and his mother Angelina in the year 1509. The construction of the monastery lasted several years. Aid with the construction came from the Russian prince Vasilije Jovanovic and the Walachian Duke Jovan. The monastery is located within the Fruska Gora region in the Srem Diocese. The monastery was still under construction in 1516 when the monk Maksim Brankovic passed, his remains were placed in a crypt along side his mother's and brother's remains. St Maksim was canonized and recognized as a saint by the Church in 1522.



*Inside of the Monastery*

During the occupation of Srem by the Turks, the monastery continued with its daily routine and its work was uninterrupted. The year 1546 was considered to officially be the year, when all work on the monastery was complete. Due to the Turkish offensive the monks were forced to abandon the monastery from 1690 to 1697, when the monks returned they were



ранија и потоња страдања ни ово није обесхрабрило монахе и верни народ овога краја. Обнова на манастиру започета је већ 1719. а сви радови завршени су до 1756. г. Г.



*Св. Максим Бранковић (фреска)*

Још једно пљачкање манастир је доживео у време Другог Светског Рата када су га опљачкале усташке хорде.

Иначе манастир обилује како архитектонском лепотом и вредношћу тако и предивним фрескама, иконама и другим верско-културним богатством. Његов иконостас је један од најнеобичнијих у нашој Цркви. Наиме, иконе на њему су рађене у различитим периодима па с тога и различитим стиловима. Међутим, као целина, оне представљају уметничку вредност и духовно благо.

У манастиру васкрсење из мртвих очекују многи знаменити срби. Међу патријарсима ту почивају Арсеније Трећи Чарнојевић, Арсеније Четврти Јовановић Шакабенда, затим митрополит Исаија Ђаковић, па Ђорђе Бранковић, Војвода Стефан Шупљикац, краљ Милан Обреновић и др.

Манастир је и дан данас стециште хиљада верних који у њему траже духовну утеху и мир у молитви.

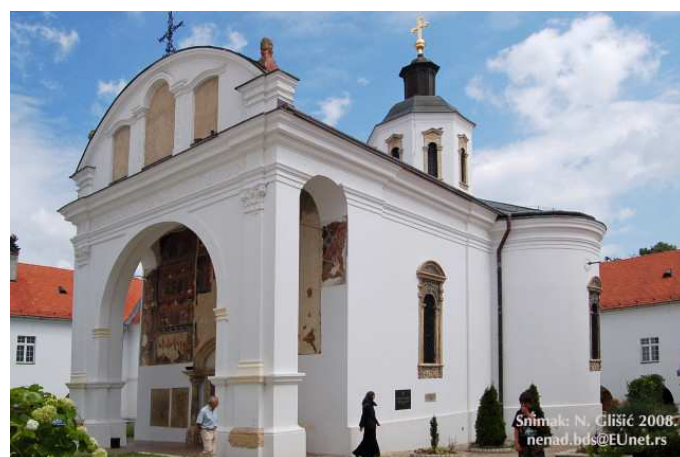
able to return it to relatively good condition. The return to the monastery brought over 90 monks who were all committed to keeping it in the best possible order.

Yet in 1716 the Turks did attack the monastery setting it on fire. Prior to that they burned the remains of St. Brankovic, an act they had committed to many others several times before. Still this did not demoralize the monks nor the faithful people of the region. The resurrection of the monastery was started in 1719 and all work was completed by 1756. The monastery survived yet one more brutal attack during WW2 by the fascist ustase hordes.

Otherwise the monastery is abounded with its beautiful architecture, frescoes, icons and other culturally wealthy riches. Its icons are among the most unique in our churches. The icons were created throughout the various periods therefore having many different styles. As a result the icons represent artistic value and spiritual treasure.

Many well known Serbian souls were laid to rest at the monastery. Among them are Arsenije III Carnojevic, Arsenije IV Jovanovic followed by the Metropolitan Isaija Djakovic, Djordje Brankovic, the Duke Stefan Supljikac and king Milan Obrenovic.

Even today the monastery is frequented by thousands of faithful who find spiritual peace and prayer there.



*Krusedol Monastery today*



### ИКОНЕ – трећи део

Процес осликавања икона није захтевао бујну машту или преданост, јер је био извођен према унапред утврђеним црквеним канонима. Црквени канони одређују специфичан стил, поредак, израз и различите елементе сликања: дефиницију простора, употребу боја и валера и обликовање фигура. На пример, светлост и сенка се увек постижу супротним валерима једне боје, а боје које су комплементарне у спектру се суочавају. За основни тон лица и руку користи се маслињасто зелена боја која, чини се, увек излази на површину, чак и након вишеслојних тонова боје коже. Фигуре стоје једна уз другу у хијерархијском низу, руке су увек преклопљене, главе благо погнуте, израз лица читава смиреност и достојанство. Преосетљивост и саосећајност су наглашене. Високе естетске вредности се огледају у хармоничним композицијама, са сензибилним и пажљиво одабраним слагањем боја, као и у вертикалној композицији са строгим хијерархијским поретком међу елементима. Комплементарне боје су коришћене у чистој форми, са префињеним валерима и уз злато, као декоративни елемент – нарочито комбинације злата са гримизом и пурпуром – које сугеришу владарске боје. Зоографи су користили ову ватрену, а истовремено племениту унију да би комплементирали дубину хладних, смиренних тонова плаве и зелене.

Овако задата правила дефинисала су концепт препознатљивих стилова регионалних, чак и националних школа. То је с друге стране понекад резултирало недостатком оригиналног израза. Без обзира на то, канони никада нису довођени у питање.

Процес сликања био је дубоко спиритуалан, праћен одређеним молитвама. Када би била довршена, икона је смештана на унапред одређено место у цркви или манастиру, ради освећења, где је стајала тачно четрдесет дана. То је симболичан период у многим православним обредима: за период жалости - од

### ICONS-(part3)

The process of painting did not require extensive imagination or devotion, for it was executed according to pre-established church canons. The church canons determine the specific style, order, expression and various elements of painting: definition of the space, use of colour and value and figuration. For example, light and shade are always achieved with the opposite values of one colour and the colours that are complementary in spectrum are confronted. The base tone for the face and hands is olive green, which seems to always emerge on the surface, even when covered with flesh tones. The figures are juxtaposed in hierarchical order, hands are always folded and heads slightly bent, the facial expression mirrors serenity and dignity. Sensitivity and compassion are emphasized. High esthetical values are reflected in harmonious composition, with sensible and carefully thought out sequence of colours, and in vertical composition with strict hierarchical order between the elements. Complementary colors were used in pure form, with refined values, and with the gold as a decorative element – particularly the combinations of gold with crimson and purple – suggestively royal colors. Zoographs used this fiery, yet noble union to complement the depth of cold, serene tones of blue and green.

These imposed rules defined the concept of recognizable styles of regional or even national schools. On the other hand it has sometimes resulted in the lack of original expression. However the canons were never questioned.

The act of painting was a highly spiritual process and it was accompanied with certain prayers. Once finished, the icon was placed in a pre-determined place within the church or monastery, for sanctification,





сахране до првог помена, за минималну старост новорођенчета које се крштава и за трајање поста.

Поједини верски обичаји у Србији се помало разликују од обичаја у другим православним земљама. Један од најкарактеристичнијих обичаја је прослава свеца-заштитника, звана слава. Свака српска породица има свог свеца заштитника, који се по очевој линији преноси из генерације у генерацију. Слава је важан породични празник, поводом којег се родбина и пријатељи окупљају и учествују у свечаности и ритуалима. Мада се сматра хришћанским, овај народни обичај и обреди воде порекло из старословенске паганске митологије, и симболишу понуде боговима, у заузврат за благостање и заштиту породице.

### **Чудотворне иконе**

Икона се може прогласити чудотворном, ако се верује да има исцелитељску моћ или уколико делује да насликани светац плаче или крвари. Ове иконе су предмет дивљења и имају посебно место у храму. Али неке од икона се сматрају чудотворним напросто зато што осликавају поједине свеце познате по њиховим изузетним делима. То је случај са иконама Свете Петке, које се сматрају чудотворним заштитницама дома и живота који су у опасности.

### **Симболизам**

Иконографијом доминира наративни елемент, а теме одишу симболизмом. Поједини хришћански симболи, попут руже и рибе, су универзални, док су други локални. Они воде порекло из митологије и народних веровања из одређених области. Осврнућу се на два симбола карактеристична за српску иконографију. Један веома необичан симбол појављује се у приказима српских светаца који су за живота припадали високом свештенству, а то су архиепископи и митрополити, врховне вође православне цркве. Они су приказани са тонзуром, која је карактеристична за католичко

and it remained there for exactly forty days. This is a symbolic period for many Orthodox rituals: for grieving – from burial to first requiem mass, for the minimum age of an infant to be baptized and for the duration of Lent.

Some of the religious customs in Serbia differ somewhat from those in other Orthodox countries. One of the most characteristic customs is the celebration of the patron saint day, called "slava". Every Serbian family has a patron saint, which is passed on from generation to generation from the father's side. "Slava" is an important family holiday, when relatives and friends gather and engage in certain rituals. Although considered to be Christian, this folk custom and the rituals have the roots in Old Slavic pagan mythology, and symbolically represent offerings to God, in return for the prosperity and the protection of the family.

### **Miraculous icons**

An icon can be declared as miraculous, if it is believed to have healing powers, or if it appears that the depicted Saint is crying or bleeding. These icons are objects of adoration and worship, and have a special space within the temple. But some of the icons are considered to be miraculous simply because of depicting a particular saint, known for his or hers extraordinary deeds. Such is the case with Saint Petka's icons, which are believed to be miraculous protectors of homes and endangered lives.

### **Symbolism**

The narrative element dominates the iconography, and the themes are brimful with symbolism. Some of the symbols of Christianity, such as fish and rose, are universal, while the others are local. They are derived from the mythology and folk beliefs of the particular region. I will reflect on two symbols that are characteristic for Serbian iconography. One very unusual symbol appears



свештенство, а не православно. Овај симбол води порекло из антике, из култова свештенице Изиде и Серафиса (*“Узори и дела старих српских уметника шг. 20”*). Значење тонзуре је следеће: обруч косе око главе свештеника или монаха симболише Христов трнов венац. Хијерархијски поредак одређен је положајем светаца, као и величином фигуре. Онај који је највишег положаја заузима централну позицију и понекад је и двоструко већи од свеца нижег ранга, чак и када су обе фигуре у првом плану. Ранг је такође одређен симболичним бојама, на пример симболи владара и свештенства су беле одежде са црвеним вертикалним пругама и бели огртачи са црним крстовима. Фигуре оснивача манастира и цркава – већином српских владара и аристократије – су у централној позицији, и приказане су како држе своје здужбине у рукама. Некада стоје сами, а некада у групи са осталим члановима својих породица: очевима, браћом и синовима. Овај тип композиције је доминантан у монументалном фреско сликарству, и то из практичних разлога: с обзиром да су били смештени у средини цркве, могли су да буду примећени право са улаза.

Икона је одувек одржавала стабилност и континуитет уметничке форме. Наметала је високе естетске критеријуме и осећај поретка. Кроз експресивност и изражену духовност, икона је уздигла религиозно сликарство на виши ниво. Ниједан посматрач не остаје равнодушан према овим ванвременским и величанственим ремек-делима.

in the presentation of Serbian saints who were clerical high officials during their lives, archbishops and metropolitans, the supreme leaders of Orthodox Church. They were depicted with tonsure, which was characteristic for Catholic clergy, not for the Orthodox. This symbol originated in antiquity, in the cults of the priests of Isida and Seraphis. (*“Uzori i dela starih srpskih umetnika” pg. 20*). The meaning of tonsure is this: a ring of hair around the head of priest or monk represents Christ’s wreath of thorns.

Hierarchical order is defined by the placing of saints and by the size of the figure. The one of highest rank occupies the central position and is sometimes twice the size of that of a lower ranked one, even when both figures are positioned in the foreground. The rank is also determined with symbolic colors, for example the royal and clerical symbols are white robes with red vertical stripes and white cloaks with black crosses. Figures of founders of monasteries and churches - mainly Serbian rulers and aristocracy – are placed in the central positions, and depicted holding their memorials in their hands. Sometimes they stand individually, while other times they stand in a group with other members of their family, their fathers, brothers and sons. This type of composition is predominant in monumental fresco painting, and for practical reasons: since they were centrally positioned within the church, they could be spotted immediately from the entrance.

Icon has always maintained the stability and continuity of art form. It has imposed high aesthetical values and a sense of order. Through the expressiveness and intense spirituality the icon has raised the ‘religious’ painting to another level. No viewer can remain indifferent toward these timeless and majestic masterpieces.

Sasa Boric, MFA





## О ПОКАЈАЊУ И ИСПОВЕСТИ

### ПУТ У ЖИВОТ ВЕЧНИ

У данашње време, наш народ и свако од нас највише пати и страда услед недостатка вере и наде у Бога. Због духовног немара и незнања постајемо подложни греху и заблудама. Под различитим околностима нечисти духови користе прилику, да кроз људе и догађаје ослабе нашу пажњу и савест, а затим да у нама распале душевне и телесне страсти. На тај начин, мисли и осећања, речи и дела својом нечистоћом помрачују ум и трују срце, те човек под њиховим дејством почне да заборавља на Бога или да верује како хоће, а тада се и душа и тело лако оскрњују и заробљавају грехом.

Иако у Светој Тајни Крштења Хришћанин добија опроштај свих својих сагрешења, даљи живот у непрекидној борби са грехом не бива без привремених пораза, падова и одступања под утицај спољашних саблазни и сопствених страсти. Због тога је потребно да сваки Хришћанин што је могуће чешће исповеда своје грехе.

### ШТА ЈЕ ТО ГРЕХ?

Грех је непослушност Речи Божијој, то је нарушавање хришћанског духовног закона од стране верника. Појам греха је религиозни појам и њега схватају само они који схватају хришћански закон и исповедају веру у Бога, који се због тога налазе у „огради црквеној,“. Онај, пак, ко је ван Цркве није уопште способан да схвати своју греховност, нити да види сав свој пад и ужасне се због дубине своје заражености смртном болешћу греха, као ни да осети своју удаљеност од Бога и истине. Због тога се треба прво покајати за грехе против Бога и Његове Цркве. Таквих греха има монго, и они су повезани у једну нераскидиву мрежу разних духовних стања, како једноставних и очигледних, тако и скривених, на први поглед безначајних, а заправо изузетно опасних за душу.

Они се уопштено могу поделити на: маловерје, сујеверје, богохуљење и заклињање Богом, немолитвеност, немар према црквеној служби, духовна прелест (обмана), гордост и сујета, човекоугађање, напраситост и раздражљивост, осуђивање, чамотиња (униније), празнословље, лаж и лагање, крађа и пљачка, среброљубље, стомакоугађање, пијанство, покушај или размишљање о убиству, самоубиству и абортусу (чедоморству-убијању тек зачете деце у утроби), блуд и прељуба (у мислима и на делу).

Али шта је оно што би нарочито требало да нас подстиче на исповест, какве мисли и размишљања позивају верника да што пре прибегне овој Светој Тајни?

Пре свега то су она духовна мука, бол и патња које у души изазива сваки грех и сваки преступ. Греси и преступи који су се накупили, који нису скинути са савести (не само велики греси него и многи ситни) оптерећују савест тако да човек почиње да осећа неки необичан страх, чини му се да ће му се сваког часа десити нешто лоше, или да ум пада у некакве нервне кризе, у раздражљивост, често осећа немир, нема унутрашње чврстине, као да није способан да влада собом и т. сл. Он често ни сам не схвата разлог овога што се дешава, а разлог је то што на човековој савести леже неисповеђени греси. По милости Божијој ова болна осећања нас подсећају на њих, како бисмо, подстакнути оваквим јадним стањем наше душе, постали свесни да је потребно да из ње избацимо сав отров, односно да се обратимо Светој Тајни Исповести и да се тиме избавимо од свих оних мука које очекују сваког грешника, који се није очистио овде (у овом животу), после на Страшном суду Божијем.

### КАКО СЕ СПРЕМАТИ ЗА ИСПОВЕСТ?

Момент покајања-Време је благопријатно и дан је очишћења. То је време када ми можемо да одложимо тешко бреме огреховљености, покидамо ланце греха и нашу душу угледамо светлу и очишћену. Али до тог блаженог очишћења не води лак пут.





Ако си решио да постиш, да се кајеш и да исповедаш своје грехе, јавиће се мноштво препрека, унутрашњих и спољашњих, јер непријатељи људског рода, сазнавши за нашу добру намеру, на сваки начин желе да нас узнемире сумњама, помислима и страховима, али они исчезавају чим покажемо чврстину у својим намерама.

Често се догађа да кад још нисмо приступили исповести, а душа наша слуша искушавајући глас: "Да ли да одложим? Да ли сам се довољно припремио/ла? Није ли сувише често? Нужно је чврсто се одупрети овим сумњама.

У Светом Писму читамо: "Сине мој! Ако приступиш служби Господу Богу, припреми душу твоју за искушења, управи срце твоје и буди тврд и не збуњуј се кад те оне посете, пригни се уз Њега и не допусти да би се на послетку уздигао., (Сир. 2, 1-3)

Човек треба да се исповеда што је могуће чешће. Паузе између исповести треба да буду испуњене духовном борбом и напорима, који ће се учвршћивати припремом за следећу исповест. Благодат Божија која делује у Светим Тајнама Покајања и Причешћа осетно се чини да човек почне да осећа своје грехе и слабости, да се не упушта тако лако у грех и да се учвршћује у истинама вере; Црква и сав њен поредак му постају драги и блиски срцу.

Први корак онога ко се спрема за исповест мора да буде испитивање срца. Разумевајући морално стање своје душе, треба се старати и разликовати основне грехе од изведених, симптоме од дубљих разлога. На пример: ми уочавамо, а то је јако важно, расејаност на молитви, не пажњу у време богослужења, одсуство интереса за слушање и читање Светог Писма.

А зар не произилазе сви греси од маловерја и слабе љубави према Богу? Треба обележити у себи својевољност, непослушност, самооправдавање, нетрпљење прекора, неуступљивост, тврдоглавост..многа је, међутим, важније открити и разумети њихову везу са самољубљем и гордошћу.

Ако ми примећујемо код себе стремљења да увек будемо у друштву, с људима, показујемо говорљивост, злоречивост, ако сувише бринемо о својој спољашњости и оделу, тада треба пажљиво истражити те страсти, јер се чешће од свега тако пројављује наша таптина и гордост.

Има још једно помоћно средство, које нас води к познању својих грехова-чешће и посебно при исповести подсећати се на то за шта нас обично окривљују други људи, који живе уз нас-наши ближњи. Веома често њихове оптужбе, прекори и напади су оправдани. Но, чак ако се они нама чине неправедним, треба их примати са кротошћу, без љутње.

Пре исповести, неопходно је тражити опрштај од свих, којима мислиш да си скривио, да би приступио Тајни са неоптерећеном савешћу. При испитивању срца треба следити за тим, да се не падне у прекомерну умишљеност и ситничаву подозривост према сваком покрету срца. Стајући на тај пут, може се изгубити осећај за важно и неважно и заплести у ситницама. У таквим случајевима треба привремено оставити испитивање своје душе, те молитвом и добрим делима просветлити душу. Припрема за исповест није у томе да би се по могућству, потпуно присетили свих својих грехова и чак записали своје грехе, него у томе да се дође до таквог стања усредсређености, озбиљности и молитве, при којем као при светлости постану видни наши греси.

Истинско покајање и исповест имају велику моћ. Тако, "Ако се покају, сви који хоће могу добити од Бога милост вели свети Јустин мученик и филозоф. А по светом Теодору Студиту: У стању је исповест и огањ вечни да угаси. Исповест је почетак спасења, речи су светог Атанасија Великог:

Час смрти је најнеизвеснија ствар у животу сваког човека. Стога свету Тајну Покајања и Исповести не треба одлагати нити занемаривати, као што пише и свети Киријан Картагински: Молим вас, предрага ми браћо, да сваки од вас исповеди свој грех, док се сагрешивши налази у (овом) животу; док може исповест његова да буде примљена; док је



заглађивање (делима покајања) и опроштај који бива кроз свештеника благоугодан Господу. А за успех покајања, Бог ништа не тражи, до срце скрушено и смирено. Бог од грешника не тражи, материјалне жртве у којима би богати

били обилнији, вели свети Василије Велики, него драговољну и од срца истинску исповест, која је једнако доступна свима који хоће.

Припремила за штампу  
Драгана Поповић

## ЕЛЕКТРОНСКА ПОШТА

У колико желите да будете обавештени о свим дешавањима у нашој Црквеној заједници пријавите се на листу за слање електронске поште.

Само пошаљите вашу адресу (e-mail) на адресу редакције  
[obradf@yahoo.ca](mailto:obradf@yahoo.ca)

До сада у адресару имамо око 220 адреса оних који редовно примају обавештења из Цркве.

Ваша адреса остаће позната само редакцији.

**Stan Stankovic, Manager**  
Residential Mortgages  
Mobile Mortgage Specialists



**TD Canada Trust**

TD Square

317-7<sup>th</sup> Avenue SW

Calgary, AB T2P 2Y9

T: 403 975 4655 F: 403 770 8849

Email: [Stan.Stankovic@TD.com](mailto:Stan.Stankovic@TD.com)



**ЗОРКА ДОМАЗЕТ**  
MLS. REAL ESTATE AGENT  
SOUTON GROUP – ANWEST  
КАНЦЕЛАРИЈА: 208-7788  
ЛИЧНИ ТЕЛ: 383-5536



**MRDIC PLUMBING LTD.**

- Residential Plumbing -



**GORAN MRDIC**

50 Everridge Court S.W.  
Calgary, AB

Tel: (403) 252-9918  
Cell: (403) 607-8618

У колико вам је потребан поуздан водоинсталатер обратите се човеку из своје заједнице.

Сви ваши проблеми водоинсталације биће решени брзо и ефикасно.

Горан је водоинсталатер са канадском дозволом за рад.

# ПАРОХИЈСКИ ГЛАСНИК

## PARISH HERALD



Curent Serbian Orthodox Church St. Simeon Mirotocivi

### **ЖЕЛИТЕ ЛИ ДА ПОСТАНЕТЕ ЧЛАН ЦРКВЕНОШКОЛСКЕ ОПШТИНЕ?**

Управни одбор ЦШО. Светог Симеона позива све заинтересоване парохијане да приступе њеном чланству. Својим приступом чланству дајете подршку својој Цркви и поспешујете њен успешан рад.

Члан ЦШО. може постати свако пунолетно лице: „које по мишљењу парохијског свештеника редовно испуњава своје духовне и материјалне обавезе према Цркви и општини....„(Статут 5б, 29.13)

У ове обавезе спадају примеран живот по моралном учењу Цркве, редовно учествовање на Богослужењима, редован пост, причешће, слављење Крсне Славе, свећење водице, спремност за одбрану интереса Цркве....

### **ДОБРО ДОШЛИ!!!**

Управни одбор користи ову прилику да се захвали свим некадашњим и садашњим члановима ЦШО. на несебичном раду и труду уложеном за добро своје Цркве. Нека би им Господ узвратио многоструко благодаћу и благостањем у њиховим честитим домовима.

Одани вама и Српској Православној Цркви  
чланови управног одбора ЦШО.